

Posłuchaj

()

Copyright Mavientura Projects e.K>

Copyright Mavientura Projects e.K> Kazania do Ewangelii Mszy Trydenckiej – Święta 2 – Uroczystość Najświętszego Ciała Chrystusa | 2

Copyright Mavientura Projects e.K>

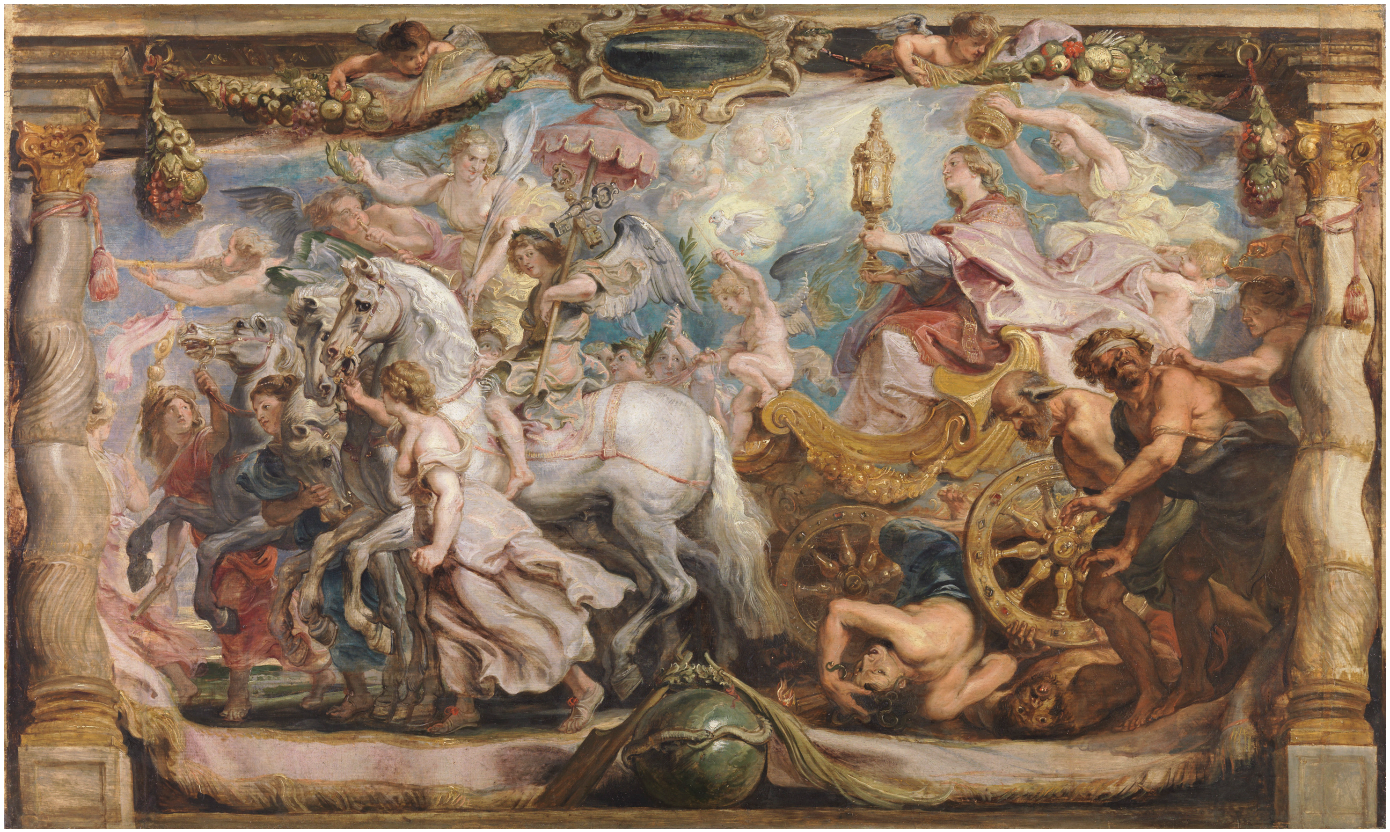

Copyright Mavientura Projects e.K> Kazania do Ewangelii Mszy Trydenckiej – Święta 2 – Uroczystość Najświętszego Ciała Chrystusa | 4

Ewangelia na Uroczystość Bożego Ciała

> J 6, 56 – 59 Onego czasu: Rzekł Jezus rzeszom żydowskim: «Ciało moje prawdziwie jest pokarmem, a krew moja prawdziwie jest napojem. Kto pożywa moje ciało i pije moją krew, we mnie mieszka, a ja w nim. Jako mię posłał żyjący Ojciec – i ja żyję dla Ojca, a kto pożywa mnie, i on żyć będzie dla mnie. To jest chleb, który zstąpił z nieba. Nie jako ojcowie wasi spożywali mannę i pomarli. Kto pożywa tego chleba, żyć będzie na wieki».

Homilia księdza Jakub Wujka TJ

A co się dotyczy prawdziwej bytności prawdziwego Ciała i Krwi Pana naszego Jezusa Chrystusa w tym Sakramencie, wierzymy i mocno wyznajemy, że skoro kapłan, porządnie powołany, poświęci chleb i wino słowem Bożem wedle ustawy i rozkazania Pana Chrystusowego, że tam już nie jest chleb i wino, ale mocą słowa Bożego, którem wszystko insze jest stworzone, przemienia się wszystka istność chleba w Ciało, a wina w Krew Pana naszego, a przecie zwierzchnie osoby chleba i wina (to jest barwa, smak i wonność) jako i pierwej zostają mocą Bożą dla krewkości naszej, abyśmy się Ciałem i Krwią Pańską (gdyby nam we własnej swej osobie podana była) nie brzydzili.

A ta wiara jest najprzód jasnem słowem Bożem i wyznaniem Kościoła św. powszechnego, i jednostajnem wszystkich i

Copyright Mavientura Projects e.K>

najstarszych doktorów kościelnych zezwoleniem i dekretami koncyljów albo sejmów duchownych, i przeciwnego błędu Berengarjuszowego dawnem potępieniem utwierdzona, potem też i rozlicznemi cudami, których wiele jest w kościelnych historiach, i tudzież wyznaniem samych odszczepieńców starych jako i nowych. Bo nie tylko Hus i Hieronim z Pragi o przemienieniu chleba i wina w Ciało i Krew Pańską z Kościołem powszechnym rzymskim trzymali aż do śmierci, ale i sam Luter na wielu miejscach i konfesja augsburska prawa, która cesarzowi ofiarowana była, trzyma i wyznawa, że pod osobą chleba i wina prawdziwie jest Ciało i Krew Pana Chrystusowa. Acz to potem Filip Melanchton sfałszował i odmienił, jako samiż luteranie świadczą i o to nań skarżą. Naostatek i samym niewiernikom, jako żydom i poganom, nie było tajno, iż chrześcijanie w tym Sakramencie Ciało Pana Chrystusowego pożywali, bo dlatego chrześcijany potwarzali, mieniąc, żeby ciało człowiecze jadali, jako Justyn męczennik wspomina i Awerroes poganin mawiał, żem nigdy sprośniejszej sekty nie widział, jako jest chrześcijańska, że oni, prawi, Boga żywego jedzą. To też pewnie i żydzi wiedzieli i dlatego się Sakramentu naszego nieraz dokupowali, zdrajcy: i sami tegoż swem złem doświadczyli, że nie jest prosty chleb, ale żywe Ciało Pana naszego, co się niedawno w Sochaczewie stało, co też przed laty w Krakowi i w Poznaniu[1], i skąd Kościoły Ciała Bożego powstały.

Ale wracając do świadectw pisma św., obiecał był Pan Chrystus apostołom, że im miał dać Ciało swe najświętsze pod osobą chleba, gdy tak mówił: Chleb, który ja wam dam, Ciało moje jest, które wydam za żywot świata. A tę obietnicę spełnił im na ostatniej wieczerzy, kiedy, wziąwszy chleb a poświęciwszy go słowem świętym swoim, rozdawał im, mówiąc: Bierzcie, a jedzcie; toć jest Ciało moje, które za was będzie wydane. To czyńcie na moją pamiątkę – Nie rzekł: To jest znak albo figura Ciała mego (jako teraz kalwiniści słowa Pańskie wykręcają), ani też rzekł: Z tym chlebem, albo pod tym chlebem, albo przy tym chlebie jest Ciało moje – jako i luteranie sprośnie wywracają, ale zgoła: To jest Ciało moje. To, co chlebem pierwej było,

ale się mocą słowa mego w Ciało przemieniło, już nie jest chleb, ale Ciało moje, a nie insze ciało, jeno toż, które jutro za was będzie wydane. Także i Paweł św.: Chleb, mówi, który łamiemy, izali nie jest spólnie używanie Ciała Pana Chrystusowego i kielich, który poświęcamy, izali nie jest uczestnictwo Krwi Pana Chrystusowej? I na drugiem miejscu mówi: Iż kto tego chleba pożywa niegodnie, będzie winien Ciała i Krwi Pana Chrystusowego. I w tej ewangelji, którąśmy słyszeli, sam Pan Chrystus mówi: Ciało moje nie figura to, ale właśnie a prawdziwie jest pokarm, i krew moja jest napój. – A cóż może być w piśmie jaśniejszego?

Nuż co rzekę o wierze Kościoła powszechnego i o doktorach starych, którzy jednostajnie wszyscy toż wyznawają. Justyn i Ireneusz mówią: iż po poświęceniu już nie jest chleb zwyczajny, ani pospolity, to jest już tam nie masz istności chleba. Cyprjan mówi: chleb ten nie wedle osoby, ale wedle natury, albo istności przemieniony wszechmocnością słowa, stał się i jest Ciałem. Grzegorz Nisseński mówi: chleb ten natychmiast przez słowo przemienia się od Słowa, to jest od Chrystusa Pana. Chryzostom mówi: myć tylko słudzy jesteśmy, ale, który te rzeczy (to jest chleb i wino) poświęca i przemienia, Chrystus jest. Hieronim mówi: Wziął Jezus chleb i przemienił Chleb w Ciało swe. Augustyn mówi: Już nie jest chleb, ale Ciało Pana Chrystusowe. Cyryl Alekstandryjski: przemienia go Pan Chrystus w Ciało własne swoje. Także i Teodoret, Hezychiusz, Gelazy, Jan Damasceński i innych wielu.

A ta wiara o tym Sakramencie tak pewna w Kościele zawsze była, że oni starzy doktorowie z tego fundamentu najprzedniejsze błędy odszczepieńskie biją. Staże Ireneusz próbuje[2] ciała zmartwychwstania, że ciała nasze wniwecz obrócić się nie mogą, które się karmią odżywiającym Ciałem Pana Chrystusowym. Stąd Cyryl przeciw Nestorjuszowi próbuje, że Ciało

Copyright Mavientura Projects e.K>

Pana Chrystusowe było zjednoczone w jedną personę z Bóstwem, ponieważ przyjmującym daje nieśmiertelność i żywot wieczny, Stąd też Hilarjusz przeciw aryanom walczy, okazując, że Pan Chrystus z Ojcem jednej jest nie tylko woli, ale i natury i istności, jako i my z Panem Chrystusem jedno jesteśmy, gdy się stawamy z Nim jednym ciałem, tak iż w Nim mieszkamy, a On w nas.

Modlitwa

Módlmy się. Boże, który w przedziwnym Sakramencie zostawiłeś nam pamiątkę Swej męki, dozwól, prosimy, taką czcią otaczać święte tajemnice Ciała i Krwi Twojej, abyśmy nieustannie doznawali w sobie owoców Twojego Odkupienia: Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

1 Tutaj wpis z wikipedii odnośnie tej pięknej legendy, ale warto poszukać katolickich i starych publikacji o tej pięknej historii. https://pl.wikipedia.org/wiki/Pozna%C5%84ska_legenda_o_skradzionych_hostiach

2Tu w znaczeniu – dowodzi

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related

Copyright Mavientura Projects e.K>